

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181391424/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

ham, at han maatte holde sig den forrige Ordre efterrettelig, siden hans Tjeneste var givet bort til en anden.

„Dette var et Lørdagsdag. Men et Par Dage derefter bliver der min Mand en Forvalter-Tjeneste tilbuden i Sjælland paa fordelagtige Vilkaar; han modtager den, næder Proprietæren sin Lykke og itagter et Skib, som skal bringe hans Gods over til Sjælland. Nu begynder han paa sit Regnskab, men mærker, at han kom fem hundrede Rigsdaler til kort. Han melder Proprietæren dette og beder paa det berøgteligste, at han vilde modtage Sikkerhed for Summen hos en Præst der i Egnen, som havde tilbudt sig at være min Mand's Advokat. Proprietæren tier, og vi indpaffer vores Gods; men der selv samme Dag, da vi skal begynde at indløbe det, kommer Konsulenten med Rettens Besjæntere og gjør Arrest paa Godset og paa min Mand's Person. Nu sad han da i Arrest et helt Aar, indtil der igjennemvis tilfaldt ham en Arv, hvoraf Proprietæren og Konsulenten opslugede den største Del for Gjælden, Renter og Omkostninger. Dette var ikke nok, men da han kom paa fri Fod, var Forvalter-Tjenesten i Sjælland for længe siden bortgivet, og det lidet, som Proprietæren og Konsulenten havde ladet ham beholde, blev udsluget ved en Proces, som Stipperen anlagde imod ham for Betaling af den aforderede Præst, Lovhold og andre Omkostninger *).

„Nu sad vi der med ganske tomme Hænder igjen. Min Mand kunde ikke begribe, hvad Aarsagen kunde være til en saa overmaade ubarmhjærtig Behandling, da han ikke vidste at have fornærmet enten Proprietæren eller hans Konsulent saa højt, at en sliq Udgangsmaade kunde være undskuldelig. Saa meget begreb han dog, at det ikke var saa meget Proprietærens Hæderlighed's Skyld, som meget mere Konsulentens, da denne Mand var overalt bekjendt for en nedrig og ondskabs-

*) Saa nøje hemme alle disse Omstændigheder overens med en senere Tilbragelse, at man kunde seerge paa, at dette var ist for ganske saa det siden, derjom man ikke vidste, at Forvalterens Hone var en sandfærdig Hont.